

Скоро ще дойдатъ
Всичките птички,
Ще се събудятъ
Бързи пчелички.

Денѣ в' кошери
Лганца блѣятъ,
А вечеръ късно
Дѣцата пѣятъ.

БОЖИЯ ДАРЪ.

Тъ една много хубава кѫща живѣла една богата жена. Тя всѣки денъ се моляла на Бога да ѝ подари едно дѣтенце, понеже нѣмала дѣца. Една нощъ, тя сънуvalа, че Богъ и изпратилъ едно дѣте съ единъ ангелъ, който като прѣхвръкналъ прѣзъ градината на кѫщата ѝ, сложилъ прѣдъ вратата едно хубаво момиченце, като казалъ:

„Ти много желаешъ да имашъ дѣте. Богъ ти изпраща този даръ. Грижи се за него, пази му тѣлото и душата“.

Сутринята, когато се събудила, тя останала зачудена отъ дѣтинския плачъ, който зачула на пътнитѣ врата. Когато отишла да види, дали наистина не се лъже, тя останала смаяна: Прѣдъ прагътъ на вратата лежало дѣтенце, повито въ пелени, което плачело. Около него нѣмало никого.

Радостта на жената била безкрайна. Тя прибрала дѣтето и го нарекла Ангелина, понеже тя си мислѣла, че ангелъ го е донесъль.